

Kilka słów o trzęsieniach ziemi. Jak je odczuwają mieszkańcy obszarów aktywnych sejsmicznie

W czwartek 10 grudnia o 5.45 w rosyjskim mieście Irkuck doszło do trzęsienia ziemi.

Jako osoba urodzona na Kamczatce i mieszkająca tam przez 10 lat, chciałabym powiedzieć kilka słów o trzęsieniach ziemi. Nie po to, aby kogokolwiek straszyć, tylko tak po prostu opowiedzieć, jak to wygląda.

Wiele osób uważa, że [trzęsienie ziemi](#) koniecznie musi być przerażające. Ponieważ wiele z nich przynajmniej raz w życiu oczywiście oglądało filmy katastroficzne, samo wyrażenie „trzęsienie ziemi” natychmiast kojarzy im się z klęską żywiołową o sile minimum 9 stopni. Ale przepraszam, to już lekka przesada: takie trzęsienia ziemi zdarzają się raz na 300 lat. Natomiast te realistyczne, z których najbardziej zauważalne dla człowieka są wstrząsy o magnitudzie 4-5 stopni, nigdy nie są pokazywane w filmach.

A więc jeśli celowo nie szukałeś w internecie jakiegoś filmiku nakręconego przez świadka, to najprawdopodobniej nie widziałeś (to nawet bardzo dobrze) zwykłego, przeciętnego trzęsienia ziemi, które zdarza się najczęściej.

Wstrząsy stają się przerażające, gdy wynoszą ponad 5 stopni,

ponieważ ma się rozumieć: meble się poruszają, ramy skrzypią, przedmioty się chwieją, a czasem spadają. Bardziej przypomina to filmy o poltergeistach. Jednak często „tutejsi” mieszkańcy widzą to już po raz kolejny w życiu i nie przejmują się aż tak bardzo, jak ci, którzy dopiero przyjechali.

W czwartek 10 grudnia trzęsienie ziemi nawiedziło obwód irkucki w Rosji. Na zdjęciu ilustracyjnym dworzec kolejowy w Irkucku ([Peggy und Marco Lachmann-Anke](#) / [Pixabay](#))

Pewnego dnia do nas, czyli na Kamczatkę, przyjechała w odwiedziny moja babcia z Syberii. Jak na złość tego dnia była śnieżycą, a o pierwszej w nocy doszło do trzęsienia ziemi. Nie wiem, ile wynosiło stopni, ale przypuszczam, że dosyć sporo. Babcia spała w sypialni. Podczas wstrząsów na zewnątrz pokoju spadła deska do prasowania, blokując jej wyjście. Nie wiem, czy się śmiać, czy płakać, ale babcia się przestraszyła, spakowała rzeczy i wyjechała. Niestety, już nigdy nie wróciła.

W rzeczywistości w takich niebezpiecznych regionach bloki już od początku są budowane w taki sposób, aby były bardziej

odporne na trzęsienia ziemi. I wszyscy w domu wiedzą, gdzie jest ta „ściana nośna”. To pod nią trzeba stać, jeżeli już „zaczęło się”.

Czasami trzęsienie ziemi daje się przewidzieć i wtedy tę „wiadomość” ogłasza się w radiu. Po co? Aby dać możliwość i czas na spakowanie tzw. „walizki alarmowej”: takiej torby z lekami, jedzeniem, dokumentami i niezbędnymi rzeczami. Czasami stała tak przy drzwiach przez kilka dni i czekała. Trzęsienie ziemi mogło nadejść, ale mogło nie nadejść. W tym czasie życie toczyło się dalej, każdy zajmował się swoimi sprawami. Nikt nie siedział i nie czekał.

Jednakże często nadchodzi ono znienacka. Jak sprawdzić, czy już się zaczyna, czy jeszcze nie? To bardzo proste – wystarczy popatrzeć na żyrandol: jeśli kołysze się nawet trochę, jest to powód, aby sobie przypomnieć, gdzie jest ściana nośna. Można też obserwować [zwierzęta domowe](#): jeśli kot biega po pokoju na ugiętych łapach i nie wie, gdzie się schronić – coś się dzieje. Intensywność wstrząsów wzrasta bardzo szybko. Podłoga jednak wcale aż tak mocno się nie trzęsie. I pęknięcia na niej też się nie pojawiają. Chyba że trochę na ścianach. Więcej uwagi przyciąga dźwięk: wszystko skrzypi, to, co nie było przymocowane, spada (jeżeli jest to 5 stopni).

Co do „spadania”, to pamiętam, jak kiedyś kwiaty w doniczkach niby lemingi pozeskakiwały z parapetu. Przede wszystkim jednak zawsze martwiłam się o kota: nie sposób mu wytłumaczyć, że powinien siedzieć w jednym miejscu pod ścianą, a nie łązić po kątach i kanapach.

Górski krajobraz na Kamczatce ([VolensNolens](#) / [Pixabay](#))

Chociaż może wcale nie jest mu źle tam pod kanapą. Potem, kiedy wszystko się skończy, wychodzisz do niego: „Szurik, wyłaź, już można”.

Dlaczego „tutejsi” nie reagują tak mocno na trzęsienia ziemi? Ponieważ główną przyczyną obrażeń podczas trzęsienia ziemi jest to, że coś spadło na ciebie, rozbiło się itp. Oznacza to, że jeśli jesteś daleko od tego rodzaju przedmiotów, możesz być spokojny. Reszta to efekty specjalne. Ziemia pod tobą się nie rozejdzie, jeżeli coś spadło – potem podniesiesz, przykleisz, naprawisz. Trzęsienie ziemi samo w sobie nie zagraża zdrowiu. Chyba że ktoś zbyt mocno się denerwował.

Jedyną rzeczą, która może być niepokojąca, jest to, że nie wiesz, do ilu stopni ono wzrośnie, czy te wstrząsy się powtórzą i tak dalej. Ktoś może pomyśleć: a jeśli dom się zawali? Nie zawali się. Zniszczenie takich konstrukcji następuje bliżej 8-9 stopni, i to nie zawsze. A więc prawdopodobieństwo takiego zniszczenia, w porównaniu z innymi zdarzeniami, jest znikome.

No i na koniec historia, którą wspominamy, ubierając co roku choinkę. Pewnego razu trzęsienie ziemi wypadło akurat na Nowy Rok. Cóż, proszę sobie wyobrazić nakryty stół, choinka, goście... i tu się zaczęło... Zgasło światło i choinka też. Ale światło później włączono, a choinki już nie – lampki się przepaliły.

A więc życzę Państwu, aby w Nowym Roku wszystkie lampki się świeciły, a choinka się nie kołysała.

Źródło:

epochtimes.pl